

עמ"ת 18512/07/19 - א' א' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 18512-07-19 א'(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 218523/2019

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	א' א' (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט הלר) מיום 3/7/19 במסגרת מ"ת 60495-05-19 במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים כנגדו.
2. בקליפת הלז- כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע לכאורה של עבירות איומים ותקיפה כלפי רעייתו. על פי הנטען בכתב האישום, איים העורר בביתור רעייתו, הגיע לבית חמו ואיים גם שם, וכן נטען בכתב האישום כי תקף את אשתו, אחז בידה בחוזקה, זרק עליה קופסת אוכל תינוקות ועוד מקרים.
3. ביום 2/6/2019 נשמעו טיעוני הצדדים בהרחבה, כשאלביא המשיבה הטיעונים כללו גם התייחסות לשאלת החלופה. לאחר שבית המשפט שמע טיעונים, דחה בית המשפט קמא המועד למתן החלטה וזו ניתנה ביום 6/6/2019.
4. בהחלטה מפורטת קבע בית המשפט קמא קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העובדות המפורטות בכתב האישום והאשמה, "למרות חולשה מסוימת בכל הקשור לאיומים על המתלוננת". בית המשפט קמא ניתח חומר הראיות בהתאם להלכות הנוהגות בשלב המעצר, וקבע כי על אף חולשה מסוימת בגרסת המתלוננת, פוטנציאל ההרשעה במקרה "אינו רק בגדר האפשרי אלא ברמה גבוהה".
5. בית המשפט קמא המשיך וקבע כי נוכח ריבוי איומים ועבירות תקיפה, קיימת מסוכנות ומשכך עילת מעצר, וזו מתחזקת נוכח עברו המשמעותי של העורר כאן - הנאשם שם. על כן, על מנת לבחון חלופה, הפנה בית המשפט קמא הנושא לבחינת שירות המבחן.
6. על החלטה זו (כב' השופט קפלן) בא ערר קודם (18102-06-19) אשר ראיתי לדחותו; בקשות

לרשות לערר נוסף נדחתה בפני כב' בית המשפט העליון (בש"פ 4063/19).

7. לאחר כל אלו נתקבל תסקיר שירות מבחן ביום 2/7/19; המלצתו של התסקיר היתה שלילית; חרף זאת ראה בית המשפט קמא לחקור המפקחים המוצעים; בית המשפט קמא לא התרשם לחיוב מהמפקחים המוצעים, ולאור המלצות התסקיר, העדר חלופה אחרת, והוראות החוק והפסיקה ביחס לטיב האישום- הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים (אם כי לאחר הדיון, בשל הפרעות שהיו בו). על החלטה זו נסב הערר.

8. העורר הגיש ערר מפורט ביותר בו לא הותר אבן על אבן; אם אמקד הטיעון, למעשה 3 טענות מרכזיות בפיו- הראשונה, כי יש חולשה בראיות, בין היתר נוכח שינויי גרסת המתלוננת ויש ליתן לכך משקל; השנייה- כי רף האלימות אינו גבוה; השלישית- כי בית משפט ראה בתסקיר כזה ראה וקדש וההלכה מורה כי ביהמ"ש אינו בגדר חותמת גומי להמלצות שירות המבחן. אקדים ואומר כי חלק מהטענות נדון כבר בערר הקודם.

9. אשר לטענות החולשה הראייתית אשיב בשניים; ראשית, אין חולק כי החלטת בית המשפט מיום 6/6/19 עוררה קושי לכאורי עת דיברה בשני קולות- מחד, חולשה ראייתית ומאידך פוטנציאל הרשעה גבוה; עוד בערר הקודם הבעתי דעתי כי עיקר הדברים אינו שינוי הגרסה כי אם פוטנציאל ההרשעה. **"כבר נקבע לא אחת כי חזרתו של עד תביעה מן הגרסה שמסר במשטרה אינה מאיינת, בהכרח, את גרסתו הראשונית באופן המצדיק את שחרורו של הנאשם ממעצר, וכי הערכת משקלה של הגרסה המקורית לעומת ההכחשה המאוחרת היא, על פי רוב, עניין שעל הערכאה הדיונית להידרש לו (ראו: בש"פ 770/10 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 15-18 (11.3.2010); בש"פ 6174/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה ט (8.9.2011))."** בש"פ 2952/13 פלוני נ' מדינת ישראל (6.5.2013).

על אחת כמה וכמה אמורים הדברים בעבירות אלמ"ב.

משכך, שינוי הגרסה אינו מחייב לראות בכך חולשה. (וראה להלן סעיף 16).

שנית, עוד בערר הקודם הפניתי הצדדים להלכה בנושא עצמת הראיות, כדלקמן- "אשר לטענה בדבר מקבילית הכוחות - אכן, נקבע כי ככל שעוצמת הראיות חלשה יותר, הנטייה לשחרר לחלופה תגבר. יחד עם זאת, בצד המקבילית בין עוצמת הראיות להעדפת חלופה, קיימת מקבילית נוספת בין עוצמת הראיות לעוצמת עילת המעצר כקבוע בבש"פ 4738/14 פלוני נ' מדינת ישראל. יתכן מצב בו עוצמת הראיות מוחלשת, אך עילת המעצר עוצמתית, ואין ליטול סיכון לגביה באופן בלתי סביר."

10. אשר לטענת עצמת האלימות, גם כאן אין לי אלא להפנות להחלטתי הקודמת בערר הקודם, שהרי הדברים עלו כבר שם-

"כבר נקבע בעבירות אלימות במשפחה, כי עוצמת האלימות הפיזית היא לא הממד הבלעדי, אף לא הממד העיקרי בבחינת מסוכנות, ודווקא הצבע והגוון, טיב האיום, החזרה על האיום, הם הממד למסוכנות. ראה לעניין זה בש"פ 655/10 **דוידוב נ' מדינת ישראל**".

11. אשר לאימוץ המלצות התסקיר, גם כאן לא סטה בית המשפט קמא מההלכה הנוהגת; כבר נפסק לא אחת כי לא בנקל יסטה בית המשפט קמא מהמלצות תסקיר שליליות, ונדרשים לכך טעמים מיוחדים וכבדי משקל. "**כבר נפסק, כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראו, למשל, בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד (לא פורסם, 18.4.07); בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' עמר (לא פורסם, 16.04.07))**" בש"פ 3201/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.5.2010). על אחת כמה וכמה אמורים הדברים בהמלצות שירות המבחן ביחס לעבירות אלמ"ב (ראה בש"פ 6739/10 **פלוני נ' מ"י**).

12. למעשה, הפסיקה העוסקת בעבירות אלמ"ב מקימה חזקה הפוכה- לאור המסוכנות הסטטוטורית, ואופי ההתפרצות התלוי ברצון הנאשם- הכלל הנו מעצר; על כן היה על העורר להצביע על נסיבות המצדיקות סטייה מן הכלל. ראה למשל- "ככלל מי שמואשם בהתעללות או באלימות כלפי בני משפחתו ייעצר עד תום ההליכים נגדו, אלא אם יתקיימו נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן." בש"פ 1315/04 **נמיר נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 23.2.2004); בש"פ 7848/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 2.11.2010). ראו גם: בש"פ 4733/17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.6.2017); בש"פ 1751/17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.3.2017).

13. משהגענו עד הלום, מעלה הניתוח לעיל כי ברמה המושגית לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא; הכללים בעבירות אלמ"ב, הכליים באשר להפניה לתסקיר ואימוץ ההמלצות, הכללים לגבי גוון האלימות ושינוי הגרסה, כל אלו קוימו והתקיימו

14. מכאן נעבור לניתוח הרמה הקונקרטית- עסקינן במי שתסקיר שירות המבחן מצא שמסוכנותו **גבוהה**; גם אם מדובר במסוכנות נקודתית, אליבא העורר, אין בכך להקהות עוקצה; ראה לעניין משמעות מסוכנות ורצון הנאשם- **בש"פ 5273/99 פלוני נ' מ"י**- התלות ברצון הנאשם כמסוכנות.

15. עסקינן במי שעבר מכביד תלוי על כתפיו, לרבות בעבירות אלימות; המשיב ריצה עונשי מאסר האחרון בהם הסתיים בשנת 2017; כל אלו לא הרתיעוהו.

16. המתלוננת (אשר שירות המבחן ניסה להביא עמדתה) ביטאה חשש מהבעת עמדה; מה לך יותר מכך כדי להפיג אותה "חולשה ראייתית" בשינויי הגרסה.

17. יוצא כי גם ברמה הקונקרטית, בחינת העושה והמעשה, לא נפלה טעות בהילכו של בית המשפט קמא.

18. על כך יש להוסיף כי בית המשפט קמא לא משך ידו וטרח וחקר גם את המפקחים שהובאו בפניו אלא שגם אלו לא הרשימוהו (לאי התערבות בהתרשמות זו- ראה **בש"פ 3839/04 מ"י נ' בחירי**). ראה גם **בש"פ 3960/18 דמראני נ' מ"י**.

19. לא מושגית אף לא קונקרטי, לא ראיתי כי נפלה טעות בהתנהלות בית המשפט קמא. אשר לאי התייצבות המדינה במועד, לדין בערר, מדובר בפגם לא מהותי, עקב תקלה, ונוכח התוצאה ממילא לא נגרם נזק לעורר. (לעניין שיקולים- ראה **בש"פ 8077/16**).

20. על כן דינו של הערר להידחות; עם זאת- רואה אני להעיר הערה טרם סיום.

21. בשני הדיונים שנערכו בבית המשפט קמא, על פי הפרוטוקול, התקשה העורר למשול ברוחו; יש להניח כי בכך תרם לרושם שנדרש להותיר; מעבר לכך- החלטת המעצר ניתנה בפתקית לאחר ניסיון להכתבת החלטה מסודרת.

22. יתכן כי לו תחת הלהטת רוחות, היה העורר מציע חלופה מרוחקת שמא בעיבוי באיזוק, ניתן היה לשקלה. על כן איני שולל כי ניתן יהיה להגיש עיון חוזר שכזה, אך מבלי להידרש לחלוף זמן, ואולי אף הצעה זו תבחן גם ע"י שירות המבחן. (ראה **בש"פ 5887/18 כוכבי נ' מ"י לנושא זה**).

23. פרט להערה זו, כאמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, בהעדר הצדדים.